

תת"ע 11702/08 - אפרים גרינברג נגד מדינת ישראל - שלוחת תביעות אילת

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11702-08 מ.י. שלוחת תביעות אילת-משטרת אילת נ' גרינברג

בפני	כב' השופט יוסי טופף
המבקש:	אפרים גרינברג
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל - שלוחת תביעות אילת

החלטה

לפניי בקשה לחישוב תקופת פסילה שהוטלה על הנאשם.

רקע וטענות הצדדים

1. הנאשם הועמד לדין בגין נהיגה במהירות של 160 קמ"ש במקום בו המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש. ביום 10.12.2008 נדון המבקש והוטל עליו עונש של פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים בניכוי 30 יום פסילה מנהלית, פסילה מותנית וקנס כספי. המבקש לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו ולא הגיש עד כה תצהיר תחתיו.

2. ביום 15.12.2013, הגיש המבקש בקשה לבטל את השלילה או לחשבה מיום גזר הדין, מפני שאימו אינה בקו הבריאות ורישיון והוא נדרש להסיע אותה לבית החולים. המבקש צירף תצהיר, ממנו עולה כי היה ברשותו רישיון נהיגה תקף עד 19.8.2008 ומאז אין ברשותו רישיון נהיגה תקף. המבקש צירף גם אישור ממשרד התחבורה, לפיו רישיון הנהיגה של המבקש חודש עד ליום 18.3.2008 והוצא לו רישיון זמני עד ליום 19.8.2008; עוד עולה כי רישיון הנהיגה של המבקש לא הופקד.

3. המשיבה הביעה התנגדותה לבקשה וטענה כי יש למנות את תקופת הפסילה החל ממועד הפקדת הרישיון, ובהעדר הפקדה - דין הבקשה להידחות.

דין ומסקנות

עמוד 1

4. סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], שכותרתו: "פסילה וחישוב תקופתה", קובע כך:

- "(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.**
- (ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.**
- (ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -**
- (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה**
- לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;**
- (2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור".**

תקנה 556(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, שכותרתה: "פסילה על ידי בית המשפט", מורה כי:

"נפסל בעל רשיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרשיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרשיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרשיון ובתנאים שקבע בית המשפט".

תקנה 557(א) לתקנות התעבורה, שכותרתה: "רשיון שפקע תוקפו, שהומצא לרשות או שאבד", מורה כי:

"הודע לבעל הרשיון על פסילת רשיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רשיונו כאמור בחלק זה אף אם רשיונו אינו בר-תוקף אותה שעה".

הנה כי כן, בהתאם לסעיף 42(ג) לפקודת התעבורה, בחישוב הפסילה לא תבוא במנין התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה. בהתאם לתקנות התעבורה בעל רשיון נהיגה שנפסל מלהחזיק ברשיונו צריך להמציא את רשיון הנהיגה שלו, אף אם אינו בתוקף, לאותו בית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה ומזכיר ביהמ"ש שהומצא לו רשיון הנהיגה שבעליו נפסל מלהחזיק בו, יודיע לרשות הרישוי פרטים על הפסילה. ככל שרישיון הנהיגה אינו בידי בעל הרשיון, עליו ליתן תצהיר לפי פקודת הראיות למזכיר בית המשפט שהרשיע אותו לגבי הנ"ל ואז יחל מרוץ תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה לרשות שהטילה אותה.

5. בתי המשפט הביעו עמדתם, לא אחת, כי במקרים של פסילת רישיון נהיגה, יש להקפיד הקפדה יתרה על קיומן של הוראות פקודת התעבורה והתקנות לפיה. חישוב מניין ימי פסילה יחל מיום הפקדת רישיון הנהיגה אצל הרשות שהורתה על הפסילה.

כך למשל, ראו רע"פ 4446/04 **ביטון ואח' נ' מדינת ישראל**, תקדין עליון 2005 (4) 44, שם נדחתה טענה, לפיה מנין תקופת הפסילה יחל ביום שנגזר על המערער עונש פסילה בתיק אחר בו הפקיד תצהיר כדרישת תקנה 557. כבוד השופט לוי קבע שתקנה 557 קבעה הסדר חלופי למי שרישיון הנהיגה אינו בידו ועל כן הוא אינו יכול להפקידו. מכאן, דחה את הטענה שיש לקבוע את תחילת מניינה של תקופת הפסילה מהיום בו הופקד תצהיר בתיק אחר בו נשפט המערער וכדבריו:

"... הקדמתי והזכרתי את המשמעות החינוכית-פסיכולוגית של חובת ההפקדה של הרישיון או חליפו להפנמת האיסור החל על נהיגה בתקופת פסילה. ואם כך הוא הדבר ביחס למי שחטא לראשונה בעבירה מסוג זה, מקל וחומר שיש להחמיר בעניינו של מי שככל הנראה אינו רואה עצמו נתון למורא החוק, והראיה הטובה ביותר לכך היא שהוא מוסיף לנהוג ללא רישיון חרף ההליכים המשפטיים שננקטו נגדו בעבר. בנסיבות אלו, כך היא דעתי, נכון לשוב ולדרוש מנאשם שכזה שישוב וימלא אחר הוראות ההפקדה הקבועות בתקנה 557, בכל פעם שישורשע מחדש, ואולי בדרך זו יצליח לשנן את האיסור לנהוג בתקופת פסילה."

כמו כן, ראו פסיקת כב' השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 2199/03 **רון מאיר נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(3) 467, 472, בהאי ליסנא:

"תכליתו של ההסדר הנוגע לחובת הפקדת רישיון בבית-המשפט כתנאי לתחילת מירוח תקופת הפסילה נהירה על פניה. ראשית, חובת ההפקדה של רישיון שנפסל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית של פסילה זו. שוב אין בידו תעודת רישיון, ואין ברשותו מסמך המתיר לו לנהוג. להיעדר תעודת הרישיון ברשות הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לתרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלוא תקופת הפסילה. רציונל זה ישים הן לגבי רישיון תקף הן לגבי רישיון שתוקפו פקע. שנית, הפקדת רישיון כאמור מקטינה את החשש מפני עשיית שימוש לרעה בתעודת הרישיון בעת פסילה. לגבי רישיון תקף היא מקטינה חשש כי הנהג יציג אותו בפני גורם מוסמך בלא שזה ידע על דבר הפסילה. לגבי רישיון שאינו תקף, היא מקטינה חשש מפני אפשרות זיוף ומצג שווא..."

כמו כן, ראו: ב"ש (מחוזי ת"א) 93492/06 **חמאד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.10.2006).

6. במקרה דנא, מעיון בתיק בית המשפט עולה, ואף לא נטען אחרת, כי המבקש לא הפקיד בבית משפט זה את רישיון הנהיגה שלו או תצהיר תחתיו מאז מתן פסק הדין בעניינו. צודקת המשיבה בטענתה כי חובה על המבקש להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט שהורה על פסילתו וחובה זו אינה מתבטלת בשל נסיבות אישיות ומשפחתיות. על המבקש היה להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית משפט, אף אם תוקפו פג. אין באמור בבקשה ובתצהיר שצורף כל הצדקה שיש בה כדי חריגה מדרך החישוב שנקבעה בדין. המבקש לא הסביר בתצהירו מדוע לא הופקד רישיונו, גם אם אינו בתוקף, ומה עלה בגורלו.

7. מכל המקובץ, משלא הופקד רישיונו של המבקש במזכירות בית המשפט באילת ואף לא הוגש תצהיר מתאים תחתיו, אני קובע כי חישוב מניין הפסילה שהוטלה על המבקש בהליך זה טרם החל.

8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

9. ההחלטה תשלח לצדדים ולמשרד התחבורה (אגף הרישוי) בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ד, 10 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.